

Svar til Birgir Danielsen

Í einari grein í Dimmalætting fyrri 22. februar 1973 spyr Birgir Danielsen, fiskasølustjóri, okkum: Eru allar gøtur stongdar fyrri nýggjum samráðingum við EEC í biðitiðini?

Meiningin við biðitiðini er júst, at hon skuldi nýtast til at meta um gongdina á fiskivinnuøkinum í og til at royna at ávirka EEC í tann mun, um stöðurnar av týðningi fyrri eina feroyska stöðutakan broyttu seg. At Ísland hevur flutt fiskimarkað úr at treytirnar í íslendsk-EEC-handilsskipanini eru kendar, og at Noreg forkastaði luttøku, eru hendingar av stórum týðningi fyrri eina meting av fyrimunum og vansom við samráðingarútslitinum og øðrum EEC-reglum av týðningi fyrri Føroyar. Men enn eru eisini avgerandi spurningar ikki avkláraðir. Her er serliga talan um, hvussu stríðið millum EEC og Ísland um fiskirættindini fer at taka seg upp, og um hvørjar treytir Noreg fær fyrri útflutningin av fiskavörum í tí umsøktu handilsskipanini við EEC.

Tað er tí okkara metan, at eftir grein 3 í protokollini við-

vikjandi Føroyum eru møguleikar fyrri nýggjum samráðingum, um vit siga, at tær fyrri liggjandi upptøktreytirnar ikki eru nóg góðar sum grundarlag undir møguligari feroyskari luttøku. Nevnda grein í protokollini áleggur EEC-ráðnum at taka stöðu til eignaðar skipanir til at loysa teir spurningar, sum tá taka seg upp. Her er einki fyrisett um, hvørvið slíkar loysnir skulu byggja á luttøku ella á eina leysari skipan. Skal loysnin vera luttøku, mugu so stótt treytirnar fyrri luttøku gjøgnum samráðingar í biðitiðini gerast betri. Skal loysnin vera ein leysari skipan, má eisini samráðast um hana.

Gøturnar fyrri samráðingum í biðitiðini eru sostatt ikki stongdar.

Eitt heilt annað sjónarmið er, at serliga EEC-reglurnar um fiskirættindini sum heild kunnu tykja ov litið elastiskar úr frá einum feroyskum sjónarmiði, og at tað tí er naturligt í biðitiðini saman við øðrum ella einsamallir at royna at ávirka EEC til at broyta reglurnar.

Tað hevur so ofta verið ført fram, at biðitiðin skuldi nýtast til at veita okkum fregastu sømdir, tí kunnu samráðingar sjálvandi fara fram, men hesar kunnu føra til limaskap, so sum tygum meina, tær áttu at gjørt, velst fyrri ein part um, hvørt EEC vil broyta generellu fiskivinnureglurnar, ella teir

vilja geva Føroyum meira viðgongda undantaksstöðu enn øðrum. Hetta fáa vit so at vita.

Atli P. Dam,
løgmaður

Hilmar Kass,
formaður í marknaðarnevnd lögtingsins.

Føroya Læraraskúli

Nýggjur fyrrreikingsflokkur byrjar mánadagin 20. august í ár.

Umsóknarbløð og gjallari frágreiðing fæst við at venda sær til skúlan.

Umsókn má verða send skúlanum áðrenn 15. april.

FØROYA LÆRARASKÚLI

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av feroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

vj Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

FÍGGINDI Í EGNUM LANDI

JOHNSIGURD JOHANNESSEN týddi

3. PARTUR

22. janúar 1934 kom eldur í Congress Hotel í Tuscan í Arizona. Tveir vælkleddir menn spákaðu oman trappurnar á hotellinum og heittu á tænastudrongin um at bera viðföri seilra oman í gongina. Hann skuldi fáa 10 dollarar afturfyrir! Tænastudrongurin segði seg vilja gera tað, hann varð biðin, og fór upp á kamarið, har menninir høvdu gist. Tá ið drongurin kom inn á kamarið, bar hann kenslu av, at nakað skygdi undir gólvteppinum. Drongurin fór at kanna, hvat tað mundi vera ið skygdi, og kom at enda eftir, at tað var ein maskinbyrsa. Hann tók viðförið, og meðan hann spákaði oman trappurnar, hugaði hann, at hann hevði sæð mennin, ið áttu viðförið, áður.

Bráðliga gjordist drongurin greiður yvir, at annar av monnum uttan iva mundi vera Dillinger. Drongurin boðaði lögreluni frá beinan vegin.

Royskurin var nú vörðin rættiliga nógur, og eydnaðist tað tí lögreluni uttan trupuleikar at fáa vápni frá monnum báðum, sum vóru brotsmenn.

Jú, tænastudrongurin hevði

hugsað rætt. Annar maðurin var John Dillinger, og hin ein av hjálparmonnum hansara, Makley.

Lögrelan var vitandi um, at tá Dillinger gisti onkustaðni, so áttu hinir limirnir í brotsmannabólkinum ikki at vera langt burturi. Leiðarin í bólkinum, Dillinger, og hinir limirnir, høvdu ongantíð tilhald á sama staði.

Clark hevði leigað sær eitt kamar skamt frá gistingarhúsinum, har Dillinger og Makley vóru handtiknir. Maðurin, sum átti kamarið, undraði seg mangan yvir, hvussu tað bar til, at Clark altið hevði vápni uppi á sær. Hetta undrunarsemi bar at enda við sær, at maðurin boðsendi lögreluni.

Clark royndi at verja seg, bæði við orðum og nevum, men hesi tiltøk hansara miseydnaðust, og lögrelan fann hópni av vápnum, sum Clark hevði fíalt ymsastaðni á kamarinum.

Tá Clark visti til sín aftur, var hann staddur á lögrelustaðni. Hann visti beinan vegin at siga, hvar hann var staddur, og hevði skotvápni, sum hann hevði fíalt uppi á sær og sum lögrelan ikki hevði funnið, á lofti. Men lögrelan vardi

av beinan vegin, og setti fimm byrsuáklar fyrri andlitið á Clark, sum avgjordi at geva seg yvir av nýggjum.

Triggjar tímar seinni vóru Harry Pierpont og hjákona hansara, Mary, handtikin. Tey høvdu júst frálíka samveru, tá tey vóru órogváð.

Tiðindin um handtøkurnar av limunum í Dillinger-brotsmannabólkinum spurdust víða um í landinum. Dillinger fór nú at verða ákærður fyrri hópni av brotsgerðum, eins og Pierpont og Clark fóru at verða ákærdir fyrri brotsgerðir, sum teir annaðhvørt høvdu fram at sínum eitingum.

Dillinger varð fongslaður í statsfongslinum í Crown Point. Tá hann varð fongslaður segði hann var fangavörðin, tí hesin lat dynnar til fangarúmið aftur. — Framvegis er fongslid, sum kann forða setlanum minum at rýma úr tí, ikki bygt.

Rettarviðgerðin skuldi byrja 13. februar 1934. Hovudsákeran í hesum umfari var stuldurid og morðið í First National Bank tann 15. janúar sama árið, og henda ákæra kundin, um komið var eftir, at Dillinger var sekur, vera í sær, at hann varð settur í el-stólin.

Men fyrrapartin sama dag, viðgerðin skuldi byrja, ringdi telefonin á hovudskrivstovuni hjá FBI-lögreluni, og hevði tey óvantaðu boðini: DILLINGER ER FLYDDUR ÚR FONGSLINUM Í CROWN POINT FYRÍ FÝRA MINUTUM SEÐAN. LÖGREGLU-HJÁL P ER BRÁÐNEYÐUG!

Sjórin á hovudskrivstovuni hjá FBI-lögreluni, Melvin Purvis, sum hevði tikið imóti boðunum í telefonini, ringdi beinan vegin til stjórnan í Crown Point-statsfongslinum, sum var ein kvinna. Hon upplýsti Purvis, at Dillinger hevði stolið bil hennara.

— Lat meg fáa nummarið á bili tygara, segði Purvis íslíka.

Aftaná, hann hevði fingið uppgivið nummarið, vóru fleiri lögrelubólkar settir at kanna víðurskiftini í Crown Point.

Dillinger var flýddur, men tað var greitt, at hann átti neyvan at kenna seg tryggan. Hvussu kundi hann flýggja út í gjøgnum tann stóra lögrelumannaringin í Crown Point? Frágreiðing n, hvi so var, kom seinni. Kvinnuligi stjórnan í Crown Point-fongslinum hevði uppgivið skeivt bilnummar!

Eins og í flestum slíkum forum, vóru søgurnar nógvar, hvussu Dillinger var sloppin úr fangarúmi sínum. Onkur segði, at Dillinger hevði látið pening fyrri at verða latin leysur, at hann hevði hótt ein fangavörð við einum spælskjólvápni, sum hann hevði fingið hendur á, eftir at hava etið lagkøku, har skjótivápnið varð fíalt. Aðrar søgur segdu, at Dillinger hevði sungið og rópt dúgliga, tá hann varð sloppin úr fangarúminum, og at hann hevði hitt nøkur konufólk.

Eitt var púra vist, og tað var, at Dillinger var flýddur saman við einum nekara, Herbert Young at navni, og at hesir báðir høvdu tikið ein starvsmann í fongslinum sum gidsil. Starvsmaðurin var sloppin frá teimum báðum flóttarmonnum nakrar tímar seinni. Áðrenn flóttanin byrjaði, hevði Dillinger víjað vápnagoymsluna í fongslinum, og hevði útgerið seg við vápnum. Aftaná, flóttanin varð byrjað, hevði hann víjað ein sakførara, og noytt hann at geva sær klæðir og pening. Síðan hevði ongin sæð nakað til Dillinger!

(Framhald)

TELEFON
 STOVPIGØDS
 TÍMBUR
 BYGGITILFAR
 KLAKKSVÍKAR
 TÍMBURHANDIL
 P. J. F. KJØLBRO
 Telefon: 5148 - 5265
 Telgr.: Kjelbro, Klakkevik
 Telex 20

